Nowiny pewne z Rakus. 1620.

NOWINY PEWNE

Z RAKVS,

Dniá wczoráyßego/ to ieſt/ 12. Styczniá od poſłáńcá Ceſárſkiego/ przez Kráków iádącego/ przynieśione z Wiedniá/ de data pierwßego dniá Styczniá/ 1620.

CEſarz Ferdynánd/ w Wiedniu z woyſkiem nie máłym/ beſpiecznie y weſoło mießka/ doſtátek żywności máiąc: Bogu y niewinności ſwey vfa/ że ßcześliwie z nieprzyiaćioł ſwych zwyćieſtwo otrzyma.

2. Tenże/ ná gorne Rákußány (ktore Superiorem Auſtriam zową) rebellizánty z Czechy z konfederowáne/ wypráwiwßy Chrábie Buquoiá/ ſwego Hetmáná/ onych ßcześliwie pod moc ſwą podbił/ y do pierwßego poddáńſtwá przywiodł.

3. Tenże/ támże przez tegoż Buquoiá/ Linc miáſto głowę Gornych Rákußan/ od woyſká Mánsfeldowego obleżone/ ßcześliwie wybáwił/ woyſko cześćią poráził/ cześćią w roſypkę obrocone z Rákus wypędził..

4. Tenże/ poráżeniem y roſproßeniem woyſká Mánsfeldowego/ przyſtęp ku Wiedniowi/ y ku woyſkom ſwym Ceſárſkim/ pomocy od Królá Hißpáńſkiego poſłáney ośm tyśięcy żołnierzá wybornego vczynił: ktorym weſpoł z Arcyksiążęćiem Leopoldem áż do tąd ludźie Mánsfeldowi Linc oblegßy/ przyiázdu z Páſau y okolicznego kráiu bronili.

5. Tenże/ Buqwoiá po odpráwieniu ták znáczney posługi/ do Rákus niższych wracáiącego się / z wielką wdzięcznością w Wiedniu przyiął/ y rzeczą sámą fałszywe Sląskie nowiny / o śmierci Buqwoiowey pokazał.

6. Tenże/ zá szczęśliwe powodzenie/ drugiego Hetmáná swego Chrábie Dámpetrae (Tempirá pospolicie rzeczonego) Pánu Bogu dzięki oddawał / ktory ná obronę Węgierskiey ziemi zá Dunáiem leżący (á tá iest naprzednieysza część krolestwá Węgierskiego/ do rząd nieodmiennie w wierności przysiężony Cesárzowi Ferdynándowi iáko Krolowi swemu trwáiąca) wypráwiony/ część woyská Gabor Bethlemowego Edemburg miásto obleżeniem trapiącą pokołátał / y rosproszył/ y miásto ono od naiázdu wyswobodził.

7. Tenże/ wielkiey opátrzności Boskiey/ nád sobą y woyskiem swym doznał: bo gdy obudwu swych Hetmánow/ dla wyższey pomienionych przyczyn/ od siebie był odesłał/ y Arcyksiążę Leopoldá / do Pásau dla żołnierzá Hiszpáńskiego wypráwił/ Gabor Bethlem/ czás vpátrzywszy/ śmiáłą ále máło rozumną przewagą/przez Dunay się przepráwiwszy z Czeskim/ Moráwskim / Sląskim/woyskiem ná Wiedeń nástąpił/ y gdy się iuż do przedmieścia Wiedeńskiego lud iego przybliżał/ y obóz stánowić chćiał blisko miástá/ spráwiedliwość Páńska ná pomoc niewinności Ferdynándowey przyspieszáiąca vczuł/ y o zarázie morowey woysku Czeskim wespoł ze swemi woyskámi złą-

czonym/

czonym / nowinę wziął / ktorą przestrászony / szkody żadney w przedmieściu Wiedeńskiem nie vczyniwszy od Wiedniá odciągnął.

8. Tenże / pokaránie od Bogá nieprzyiaćioł swych krzyżoprzysiężcow / widźieć poczyna / bo Czechow morową zaráza / y niewczáśami do sześći tysiecy zginęło / á drudzy potrwożeni / do krolestwá Czeskiego odeszli / Gaborá odbieżawszy: Moráwcow plagá domowego niepokoiu trapi / bo żołnierz ich własny ktoremu sie byli niemáło zádłużyli / Gaborá odiáchawszy / á do Moráwy sie wroćiwszy / wielkie szkody w domu czyni / y naiázdy miástá / wśi / y miásteczká niszczy / Gabor iák ptak bez skrzydeł / od Moráwcow y Czechow opuszczony / do Preszporku sie wroćiwszy / ledwie trzy tysiące koło siebie ma / ná koronę Węgierską w zamku támecznych będącą / z oskominámi poglądáiąc / ále oney bráć sobie nie mogąc (ktorey powiáty támeczne / ábo Comitatus iáko oni zową z pilnośćią strzegą) do Cesárzá o tráktaty wypráwił / ktory sie deklárował / że do żadnych tráktatow / ktoreby z vszczerpkiem iákim dostoynośći iego Cesárskiey y Krolewskiey bydź miáły / przystąpić niechce. Rákocy Jerzy od Gaborá zgromiony / że z Polaki bitwę zwiodł nieszczęśliwie / z Generálstwá złożony.

9. Tenże / przyiaćioł swych nieodmienney chęći / y wielkiey częśći poddánych wiernośći y vprzeymośći doznawa / bo Elektorowie wszyscy bárzo zá złe Palatino Rheni máią / że lekkość swą płochym postępkiem

 kiem

kiem pokazał/ y przyznawßy ná Seymie wálnym elekciey Ceſárſkiey/ Ferdynándá zá Czeſkiego krolá/ przedko potym ſam tytuł krolewſki przyiął. Książętá Sáſkie / y Báwárſkie mocne iemu pomocy / á Kroácya/ y Węgierſka ziemiá zá Dunáiem iáko poddáni wierność trwáłą obiecuią.

10. Tenże/ potęgę woyſká ſwego dobrą y ochoczą widzi/ bo Primas Hũgariæ Arcybiſkup Páſman ſamże ono liczył/ y ręką ſwą włáſną pißąc świádczy/ że go náliczył dwádzieściá y dziewięć tyśiecy / okrom Hißpánſkich ośmi tyśiecy/ co z Páſau z Leopoldem Arcykśiążęciem náſtępuią/ y záraz tenże Arcybiſkup przydáie/ woyſká/ pomocy/ pieniędzy/ zá pomocą Bożą/ y przyiácielſką/ ták wiele mieć będziem/ ile dla Węgrow y Czechow będzie potrzebá. Z czego wßyſtkiego Bogu w Troycy iedynemu monárchiámi wßyſtkiemi władnącemu chwałá. Ceſárzowi Ferdynándowi ßczęśliwe y długie pánowánie; Wßem w obec Kátholikom pociechá. Ludziom inßey religiey obaczenie ſię/ y vpámiętánie/ Amen.

Z dozwoleniem vrzędu duchownego.